

Sayı: 244 • 15 Kasım 2014

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

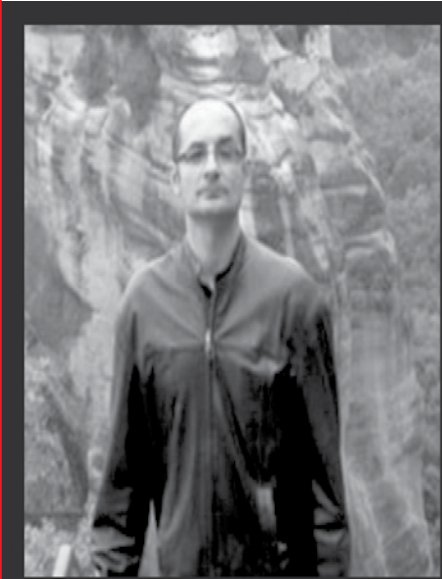
ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

24. Gençlik Kültür-Sanat Festivalinde Direniş Coşkusu Doruktaydı

Muzaffer Acunbay'a Özgürlük!

İsviçre'de 10 yıldır politik mülteci olarak kalan **Muzaffer ACUNBAY** gezmek amacıyla gittiği Yunanistan'da, Türkiye tarafından siyasi nedenlerle verilen hapis cezası gerekçe gösterilerek 20 Temmuz 2014 tarihinde tutuklanmış ve 07 Kasım 2014 tarihinde görülen davada Türkiye'ye iadesine karar verilmiştir.

Bu nedenle tüm duyarlı halkımızı 18 Kasım Salı günü Avrupa'da Yunanistan Büyükelçilik ve Konsolosluklar önünde yapılacak protesto eylemlerine katılmaya, sahiplenmeye ve tüm mültecilerin üzerindeki baskıları protesto etmeye çağırıyoruz.

ATİK Kobane ile Dayanışma Kampanyasında Topladığı Yardımları Bölgeye Ulaştırdı

Avrupa'nın bir çok ülkesinde örgütlü bulunan Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK), IŞİD çetelerinin Şengal'de Ezidi halkına saldırması ve bunun sonucunda binlerce Ezidi'nin katledilmesi ve onbinlercesinin ise yerinden yurdundan olup mülteci konumuna düşmesiyle birlikte başlattığı yardım kampanyasını daha önce bölgeye ulaştırmıştı.

BASIN VE KAMUOYUNA: MUZAFFER ACUNBAY'A ÖZGÜRLÜK

İsviçre'de 10 yıldır politik mülteci olarak kalan **Muzaffer ACUNBAY** gezmek amacıyla gittiği Yunanistan'da, Türkiye tarafından siyasi nedenlerle verilen hapis cezası gerekçe gösterilerek 20 Temmuz 2014 tarihinde tutuklanmış ve 07 Kasım 2014 tarihinde görülen davada Türkiye'ye iadesine karar verilmiştir.

Muzaffer Acunbay Türkiye'de 1990'lı yıllarda gözaltına alınmış, polis sorgusunda ağır işkencelere maruz kalmış, siyasi baskılarla karar veren ve adil olmadıkları Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin yüzlerce kararı ile ortaya konulmuş Devlet Güvenlik Mahkemelerinde yargılanmış ve müebbet hapis cezasına çarptırılmıştır.

Uzun yıllar Türkiye cezaevlerinde kalmış olan ve kötü koşullar nedeniyle girdiği açlık grevinde sağlığı bozularak tahliye edilen **Muzaffer Acunbay** iade edildiği takdirde kötü sağlık koşulları ile birlikte yaşamının sonuna kadar cezaevinde tutulacaktır.

Halbuki **Muzaffer Acunbay** İsviçre tarafından tanınmış politik mültecidir. 1951 tarihli Birleşmiş Milletler Cenevre Sözleşmesi'ne göre siyasi baskı gördüğü ülkeye iadesi mümkün değildir. Bu sözleşme onu imzalamış bulunan Yunanistan tarafından da bağlayıcıdır. Buna rağmen Yunanistan makamları onu gözaltına almış, Türkiye'ye iadesine karar vermiştir. Bu karar uluslararası hukuka ve Yunanistan yasalarına aykırıdır.

Acunbay tarafından seyahat öncesi, 22 Nisan 2014 tarihinde İsviçre'nin yetkili makamlarına yazılı başvurarak Interpol aranması olup olmadığı sorulmuş, makamlarca verilen yazılı cevapta bir sorun olmadığı beyan etmişlerdir. Diğer yönüyle

de İsviçre devletinin Cenevre sözleşmesi gereği koruma altına aldığı politik mültecisiyle ilgili olarak kılını kıpırdatmaması kabul edilemezdir. Bu tutum hukuksuzluğa, keyfiliğe ortaklık anlamını taşımaktadır.

gördükleri ülkelere iade riski altında tutulmaktadır.

Hakkında Aralık ayı başında görülecek temyiz duruşmasında karar verilecek olan **Acunbay** halen mahkemelerin bağımsız olmadığı, pa-

Türkiye cezaevleri de baskıların son derece ağır olduğu, özellikle müebbet hapis cezasına mahkum kişilerin diğer mahpuslardan izole biçimde tutulduğu, hasta mahpusların ölüme terk edildiği yerler konumundadır. Türkiye'de insan hakları kurumları her hafta hasta mahpusların durumuna dikkat çeken eylemler yapmakta, cezaevlerindeki baskıları raporlamakta, protesto etmektedir.

Avrupa ve tüm dünyadaki ilerileri **Muzaffer Acunbay** ve diğer siyasi mültecilere sahip çıkmaya, İsviçre devletini ulusal ve uluslararası hukuktan doğan görevlerini yerine getirmeye, ortada sorumluluğunu gerektiren bir durum yokmuş gibi davranmamaya,

Yunanistan devletini uluslararası hukuka saygı duymaya, açık bir insan hakları ihlaline yol açmamaya, siyasi mültecileri baskı gördükleri ülkelere iade etmemeye, **Muzaffer Acunbay**'ı derhal serbest bırakmaya çağırıyoruz.

Bu nedenle tüm duyarlı halkımızı 18 Kasım Salı günü Avrupa'da Yunanistan Büyükelçilik ve Konsolosluklar önünde yapılacak protesto eylemlerine katılmaya, sahiplenmeye ve tüm mültecilerin üzerindeki baskıları protesto etmeye çağırıyoruz.

EYLEM YERLERİ:

İSVİÇRE (BERN – ZÜRİH – BASEL)

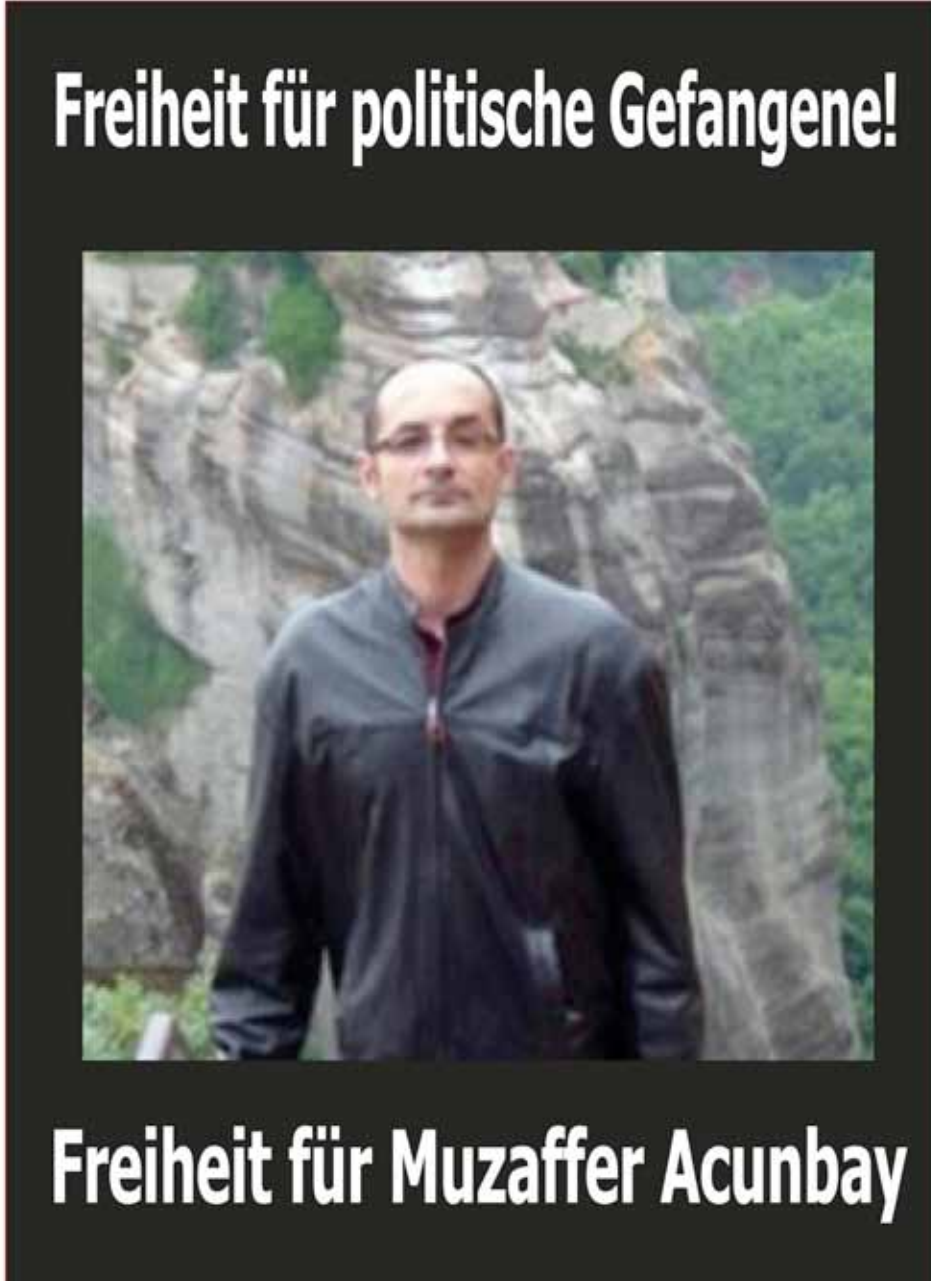
HOLLANDA (ROTTERDAM)

FRANSA (STRASBURG – PARİS)

AVUSTURYA (VİYANA)

ALMANYA (BERLİN – FRANKFURT – HAMBURG – STUTGART)

MUZAFFER ACUNBAY'A ÖZGÜRLÜKKOMİTESİ

Muzaffer Acunbay ve benzeri durumdaki siyasi mülteciler devletlerin hukuk tanımaz, keyfi siyasi yönetim anlayışları nedeniyle mağduriyetler yaşamakta, siyasi nedenlerle baskı

raley güçlerin etkisi altında olduğu bizzat cumhurbaşkanı ve başbakan tarafından da itiraf edilmek zorunda kalınan Türkiye'ye iade edilme riski altındadır.

Başsağlığı:

Mustafa CİHAN (Piro) `yu Kaybettik

Ulm Tohum Kültür Merkezi (Ulm Halk Ocağı) eski kurucusu ve ATİF üyesi **Mustafa CİHAN (Piro)** dedeyi kaybettik. Uzun süredir rahatsız olan Piro'nun kaybı, Ulm-Langenau çevresindeki sevenlerini, dostlarını ve yoldaşlarını derinden üzmüştür.

ATİF ve Tohum Kültür Merkezi olarak, ailesine ve dostlarına baş sağlığı diliyoruz.

Katkılarını anılarımızda ve mücadelemizde yaşatacağız.

ATİF / Ulm Tohum Kültür Merkezi

24. Gençlik Kültür-Sanat Festivalinde Direniş Coşkusu Doruktaydı

Yeni Demokratik Gençlik (YDG) tarafından düzenlenen **24. Gençlik Kültür-Sanat Festivali** 3 ay süren bir hazırlık aşamasının ardından önceki gün sonuçlandırıldı. Kültür sanat alanında Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde hazırlıklarını yapan katılımcılar, Festival günü sahne alarak sanatsal ürünlerini sergiledi.

Yılmaz Güney, Seyit Rıza ve Rojava Haritası tarafından süslenen salonda festival öyle saatlerinde startını verdi. 7 dalda gerçekleşen Festivalde sahne alan gençler Tiyatro/Skeç, Halk Oyunları, Kısa Film, Şiir, Öykü ve Müzik alanında ki ürünlerini, salonu dolduran bine yakın kitleye sundular. Salona gelen bazı gençlerin coşku ve sloganlarla gelmeleri dikkat çekti. Coşkulu geçen festival salonunda devrimci sanatçı **Yılmaz Güney** ölümünün 30. yılında anıldı. Yanı sıra 'ezilen halkların direniş ruhu' sloganı ile Kobanê direnişi özel bir yer edindi.

Kobanê Halk Meclisi Eşbaşkanı **Asya Abdullah** Festivale canlı telefon bağlantısı ile katılarak son gelişmeler hakkında bilgiler verdi. Savaşın kazanan tarafının direnenlerin olduğunu belirten Asya Abdullah, İŞİD saldırılarının devam etmesine karşılık psikolojik olarak üstünlüğünü yitirdiklerini vurguladı. Efrin kantonunun tehditler altında olduğunu belirten Abdullah, tüm kesimlerin duyarlılıklarını yükseltmeleri gerektiğini belirtti ve festivali selamladı. Konuşması sonrasında salonda "Biji Berxwedan a Kobanê!" Sloganları haykırıldı.

Yeni Demokratik Gençlik adına konuşma yapan **Merkezi Yönetim Kurulu** temsilcisi **Arda Kılınç**, Yılmaz Güney'in mücadele bağlamında önemine değinerek, „Halkın sanatçısı, halkın savaşçısı Yılmaz Güney'i,

ölümünün 30. yılında bir kez daha saygıyla anarken, devrimci kültür-sanat cephesini geliştirmede önemli bir araç olan festivalimizi kendisine atfediyoruz” sözlerine yer verdi. Kılınç konuşmasında *Rojava'da gelişen süreçle birlikte, emperyalistlerin beslemesi, barbar İŞİD'in Kürt halkının kazanımlarına yönelik başlattığı saldırı dalgası sürerken, Kobanê bu süreçte "direniş"nin ve "kazanma"nın adı olmuştur. Kürt halkının, YPG ve YPJ'de somutlaştırdığı müthiş direniş ruhuyla birlikte, barbar çetelerin katliam girişimleri ve alçakça saldırıları boşa çıkarılmaya devam etmektedir. ... YDG olarak; devrimci sanatçı Yılmaz Güney'i anmanın, bugün Kobanê direnişinin bir parçası olmaktan ve sahiplenmekten geçtiğini bilmekteyiz!* diyerek festivalde elde edilecek gelirin büyük kısmını Kobanê'ye yollayacaklarını belirtti.

ATİK adına konuşma yapan Konsey Genel Sekreteri **Süleyman Gürcan**, Festivalin önemine dikkat çekerek Ortadoğu'da geliştirilen gericilik ve Avrupa'da yayılan ırkçılık, faşizm ve İslamofobinin tehlikelerine vurgu yaptı. Gençliğin emperyalist politikalarca kullanıldığına vurgu yapan Gürcan, direnişin meşru olduğunu ve Kobanê'de süren direnişin parçası olduklarını, Rojava devriminin ulusal demokratik bir devrim muhtevasını taşıdığını ve Rojava'nın Kürt ulusu ve bölge halkının tarihsel mücadelesinde bir ilerleme olduğunu dile getirdi. ATİK kampanyası ve bölge ziyareti hakkında bilgi veren ATİK Genel Sekreteri, bölgeye yardım göndermeye devam edeceklerini vurguladı. Tüm devrimci-demokratik çevrelerden Rojava kazanımlarına sahip çıkmasına çağırarak Süleyman Gürcan, tüm gençliği Yeni Demokratik Genç-

lik saflarında örgütlenmeye çağırıyor.

Frankfurt Enternasyonalist Eylem Birliği (IAB) temsilcisi yaptığı konuşma ile festivali selamladı ve platform hakkında bilgiler verdi. Enternasyonalist çalışmaların önemine değinen temsilci Alman devletinin Kobanê ve Ortadoğu politikalarını sert bir dille kınadığını ve ortak çalışmaların daha da yükseltilmesi gerektiğini belirtti. Temsilci konuşmasını 29 Kasım'da Frankfurt'ta yapılan protesto etkinliği hakkında bilgiler verdi ve çağrıda bulundu.

Nazmi Kırık, Pınar Aydınlar, Hasan Sağlam, Hakan Güven, Kenan Seren, Onur Olgun, Şahin Özer, Cihan Seryol, Özgün Güven, Çağlar Deniz ve İbrahim Kılavuz'un jüri olarak katıldığı Festival'e Mahir İpek, Haydar Eroğlu ve Mahmut Demir yoğunlukları nedeniyle katılamadı.

Festivale konuk olarak katılan Pınar Aydınlar, Grup Rengi İsyen ve Grup La Liberta türkü, marş ve halaylarla salonda coşkuyu arttırdılar. Coşkulu geçen 24. Gençlik Kültür Sanat Festivali'nde "Biji Berxwedan a Kobanê!" Yaşasın Devrimci Dayanışma, Önderimiz İbrahim Kaypakka-ya! gibi Türkçe, Fransızca, Almanca, Kürtçe ve değişik dillerden sloganlar atıldı.

Festivalde, Yunanistan polisi tarafından tutuklanan ve Türkiye'ye iadesi onaylanan Muzaffer Acumbay ile dayanışma komitesinin gönderdiği mesaj okundu ve ATİK tarafından 18 Kasım'da Yunanistan konsoloslukları önünde örgütlenecek eylemlere katılım çağrısı yapıldı.

Çocuk dalında sahne alan tüm katılımcılara ödülleri verildiği festivalde 7 dalda toplam 41 kişi ve ekip yarıştı. Tiyatro dalında birinciliği **Duisburg'tan Chaplin Tiyatro Ekibi** alırken ikinciliği Innsbruck'tan **Umuda Tohum Sanat Atölyesi**, üçüncülüğü ise Wetzlar'dan **Natura Tiyatrosu** kazandı.

Kısa Film dalında birinciliği İstanbul'dan **Musa Arslanali**, ikinciliği **YDG Hamburg**, üçüncülüğü ise

YDG Wörgl kazandı.

Birinciliği Dersim'den **Şara Munzur**'un kazandığı Şiir dalında ikinciliği Wörgl'den **Gurbet Harmancı**, üçüncülüğü ise Frankfurt'tan **Cenk Ulaş** elde etti.

Öykü dalı sıralaması ise birinci **Lozan'dan** Orhan güneş, ikinci Ankara'dan **İsrafil Demir** ve yine Lozan'dan **Ozan Ersoy** şeklinde oldu.

Müzik Grup dalında birinciliği Hollanda'dan katılan **Berivan-Kalan-Rojda** üçlüsü alırken, ikinciliği Innsbruck'tan **Umuda Tohum Sanat Atölyesi Müzik Ekibi**, üçüncülüğü ise **YDG Hamburg Müzik Ekibi** kazandı.

Solo dalında Lyon'dan **Ateş Sevimli** birinci, Wetzlar'dan **Elif Tunç** ikinci ve **Damla Okur** üçüncü oldu.

Halk Oyunlarında yeterli katılımın olmaması nedeniyle derecelendirme yapılmadı ve Wörgl'den **Yıldız Halk Oyunları Ekibine** katılan ödül verildi.

Geleneksel olarak verilen **JÜRİ ÖZEL ÖDÜLÜ**'nün bu yıl ki sahibi, haftalardır muazzam bir direniş sergileyen Kobanê Halk Meclisi oldu.

Festival sonunda yapılan kısa konuşmaların ardından etkinlik coşkulu bir şekilde son buldu. Pınar Aydınlar, Grup Rengi İsyen ve La Liberta'nın seslendirdiği marşlar ve halayların ardından, salon çıkışında gençlerin davul zurna ile coşkularını devam ettirmeleri, **Birlik-Mücadele-Zafer!** sloganını haykırmaları dikkat çekti.

DİKKAT DİKKAT, YENİ DÜNYA DÜZENİ: "ZOMBİ İKTİSAT"! -4-

Ufuk Berdan

Zombi Afrika dillerinde yaşanan ölü, yılan ilah veya tanrı olarak bilinir. Türkçe de ise zombinin anlam karşılığı en anlaşılır bir kavramla 'hortlak' olabilir. Lenin tarafından yüz yıl önce 'can çekişen kapitalizm' olarak tarif edilen emperyalizm, mecazi olarak pekala 'yaşayan ölü'ye de benzetilebilir. Kapitalizm koşullarında yaşam insani açıdan çürümüşlük içinde bir yaşamdır. Çünkü insan doğasına ve insanlığın sosyalizasyonuna ters bir ekonomi politiktir kapitalizm. Mao daha sonraları aynı emperyalizmi, yine mecazen 'kağıttan kaplan' olarak da tarif edilmiştir. Kağıttan kaplan ama insanlığın kanını emen dişleri kanlı bir kaplan.

Fakat, emperyalizm, aslında ruhunu paranın ve mülkiyetin egemenliğine amade etmişliğin düzenidir. Bu anlamda, emperyalizm; dişleri ve elleri kanlı, saldırganlıkta sınır tanımayan, sömürmekte doymak nedir bilmeyen, talandan hiç vazgeçmeyen gerçek bir kaplandır. 21. Yüzyıldaki yansımalarıyla da görülmektedir ki, emperyalizm; dünya işçi sınıfına ve halklarına, en başta da Orta-Doğu halklarına kan kusturmaktadır. Ama nihayetinde, o, bütün dehşet saçan devasa gücüne rağmen, yaşayan bir ölü, yani mecazen de adeta bir "zombi" gibidir. "Para, para, para, ille de para, para" diyerek yaşatılan, saldırganlık ruhunda sınır tanımayan bir "ölü"dür o. TTİP gibi anlaşmalar ise bu can çekişen ve çürümüşlükün sınırındaki iktisadi modelin var olmak ve kendini yeniden üretmek adına kurguladığı son egemenlik hamlelerinden sadece bir tanesidir.

Bu nedenle en yeni ve en son emperyal egemenlik projesi olarak TTİP'in ne olduğunu araştıralım, ona ve sosyal-siyasal yıkı(m)cı sonuçlarına karşı bilinçli ve örgütlü bir halde karşı durabilmeleri için emekçi kitleleri bilgilendirelim!

Bu yazının önceki üç makalesinde ortaya konmaya çalışıldığı gibi, Transatlantik Ticaret Ve Yatırım Ortaklığı (TTİP), ABD ve AB arasındaki bütün yatırımları, hizmetleri, ticari ilişkileri ve kamu alımları da dahil olmak üzere bütün siyasi ve iktisadi alış-verişleri bir sistem çerçevesinde yeniden tasarlıyor. Bütün bu alanlarda "anlaşmalı-karşılıklı serbest erişim hakkının yeniden düzenlenmesi"ne bağlı olarak, ayrıca, genel mülkiyet hakları ve özel olarak ta son yıllarda öne çıkan bilgiye dayalı fikri mülkiyet hakları, toplumsal üretim

ve burdan elde edilen değerlerin bölüşümü, çevre kuralları ve sosyal sistem alanlarında da çok yeni yasal politik düzenlemeleri de öngörüyor.

TTİP, emperyalizm koşullarında **en kapsamlı "bilateral küresel rebabet düzenlemesi"** olarak tarihe geçmek üzeredir. Bir kaç muhalif, ilerici ve devrimci çevrenin ve sosyal ve siyasal yıkım karşıtı bazı duyarlı kesimlerin dışında, ne yazık ki, geniş toplumsal kesimlerin gündeminde bile değildir bu anlaşma ve bunun olası yıkımsal sonuçları. Bütün Dünya, tabii ki, biraz da haklı olarak, Irak ve Suriye'de cereyan eden aktüel henge, dalaş ve kapışmalar içinde ve yine islami-köktendinci-faşist terör örgütü IŞİD'in Kobani'ye yönelik vahşi saldırganlıklarıyla

dan ana rahminde boğabilecek bir düzenlemedir TTİP. Tam da Rojava gibi, ya da Hindistan'daki yeni devrimci demokratik gibi çok daha ileri projeler asla yaşam hakkı bulmasın, büyümeden boğulsun, emperyal egemenlikler sürgit devam etsin diye tasarlanmaktadır bu anlaşma. TTİP, emperyalizm tarihinde ortaya çıkan anlaşmalardan en emperyalist, en gerici ve en şoven düzenlemeleri içerenlerden bir tanesidir. TTİP, en asalak, en parazit, en rantiyeci, en tahakkümcü iki başat emperyalist güçlerin, yani Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Avrupa Birliği (AB) arasındaki neo-liberalist ilişkilerin vardığı doruk noktadır. Mali ve iktisadi, yapısal ve çevrimsel krizlerden en musdarip olan dünya jandarması ABD emperyalizminin - daha fazla

sınıfı ve ezilen halkların birleşik mücadele ihtimali karşısında emperyalist güçlerin arka kollarında daima duran yapısal depresiv korkularının da bir sonucudur. Bu anlamda TTİP, esasen başat emperyal devlet olarak ABD'nin yeni bir küresel emperyalist sömürü ve talan projesidir. TTİP, aynı zamanda adına "transatlantik anlaşma" deselerde, en güçlü egemen sermaye güçleri arasında "transatlantik rekabet" in de yeniden düzenlenmesidir. Bu anlamda, söz konusu müstakbel anlaşma, tekelci kapitalist rekabetin yeni emperyal çıkar karşıtlıkları ve birlikleri üzerinden yeniden dizayn edilmesi olarak; en emperyalist kesimlerin küresel bir sözleşmesidir ve sönümlenmesi kaçınılmaz olan kapitalizmin 'ekonomik NATO' olarak örgütlemeye çalıştığı 'zombi iktisat'ır.

Ekonomi-politikteki deneyimler ve gelişmeler Emperyalizmi sadece askeri veya politik ya da ekonomik, tarihsel ve hatta kültürel yayılmacılık olarak görenlerin aksine, bunların hepsidir. Ve bu husustaki Leninist teoremin doğruluğu günümüzdeki böylesi çok bariz örneklerle bir kez daha tanıtılmaktadır... TTİP'i kurgulayanlar elbette ve asla böyle karşıt görüşü tanıtlamak diye bir amaç gütmemekteler. Ne var ki, onların düşün tarzları ve toplumsal çelişkiler karşısındaki sözde çözüm kilitlenmişlikleri, Lenin'i yeniden ve yineden haklı çıkarmaktadır.

En emperyalist kesimlerden ABD ve Avrupa Birliği, verili olan kültürel, sosyal, politik ve iktisadi küresel egemenlik koşullarında, kendileri için en makul ve en gerçekçi olana erişmek için çeper ülkelerden merkez ülkelere doğru tahkim edilen azami ve ekstra kar transferine çok somut bir yeniden bölüşüm düzenlemesi getirmek istemektedirler. Bu anlaşmanın imzalandığı gün o çok dillendirilen 'küreselleşme'nin de ölüm merasimi başlayacaktır. Çünkü küresel ticaretin yüzde 61'i ve GSMH'nin yüzde 45'i bu anlaşma taraflarının denetimine girecek ve bir anlamda

meşgul iken, dünya ilerici kamuoyunun TTİP'i konuşmaya, tartışmaya ve gündemleştirmeye fırsatı da yok gibi...

TTİP düzenlemesi KOBANE saldırganlığının gölgesinde rahatça fazla gürültü patırtı olmadan geçirilmek isteniyorsa da, ROJAVA'daki devrimci atılım ve KOBANE serhildanı bu tarz anlaşmaların temel zihniyetinde var olan sömürgecilik ilişkilerine karşı meşru ve haklı bir itirazın hatta isyanın ürünü değilmi?

Fakat, yine de bilmek gerekir ki, verili Dünya düzenine alternatif yeni bir model olarak tasarlanan Rojava gibi atılımları daha doğma-

kızışan küresel rekabet koşullarında- AB'li emperyalist devletleri kendi yörüngesinde tutma ve daha fazla bağımlı kılma projesidir de aynı zamanda.

Emperyalist devletler, sistemler ve kutupbaşları arasında ekonomik ve ticari ilişkiler çok kapsamlı bir entegrasyona örnektir aynı zamanda. Bu yatırımsal ve ticari entegrasyon, bir kaç veya tek tekelin küresel hakimiyetine doğru kaçınılmaz gidişatın vardığı en son aşamadır. Ve durdurak bilmeyen emperyalist yayılmacılığın bir sonucu olsa da, ve yine verili koşullarda çoğunluk tarafından imkansız bir ihtimal gibi görünse de, dünya işçi

emperyalist 'küreselleşme'ye karşı yeniden emperyalist 'bölgelleşme' tekrardan gündemleşecektir.

TTİP yeni bir hegemonya sistemi olduğu kadar yeni bir iktisadi, siyasal, sosyal ve kültürel yıkım projesidir de:

Bu anlaşma ezilen dünya halkları, sömürülen bütün zihin ve beden emekçilerini, esaret altındaki mazlum uluslar ve erkek egemenliğinde baskı altına alınan kadınlar, LGBTİ yönelimli insanlara karşı yeni yıkım projesidir. TTİP anlaşması dünya işçi sınıfını ve emekçileri nasıl etkileyecektir? TTİP anlaşması ezilen bağımlı ulusları, baskı altındaki etnik kültürleri ve inançları nasıl etkileyecektir? TTİP anlaşmasının gençlere yansıması nasıl olacaktır? TTİP anlaşmasının kadınlara yansıması nasıl olacaktır? TTİP ulusal ve yerel ekonomileri, küçük üretimi nasıl etkileyecektir? TTİP üretimi, tüketimi ve doğayı nasıl etkileyecektir? TTİP'in burjuva demokrasileri, demokrasi ve sosyalizm mücadeleleri üzerindeki etkileri nasıl olacaktır? TTİP'e karşı ne yapılmalıdır, TTİP karşıtı eylem biçimleri nasıl olabilir?

Bütün bu sorulara cevaplar bulmalıyız!

Her şeyden önce bu anlaşma, tekellerin çıkarlarını esas aldığı ve halkın, anlaşmanın geçerli olacağı ülkelerdeki vatandaşların ve emekçilerin çıkarlarını gözardı ettiği içindir ki; sosyal, siyasal ve küresel yıkımcılığın ulaştığı en son versiyondur. TTİP burjuva demokrasilerini ve hukuk devleti prensibini dahi rafa kaldıracak bir düzenlemedir. Yabancı şirketler yatırım yaptıkları ülkelerde zararın tanzimi için devletleri mahkemeye verebilecek ve haklı görülmeleri durumunda kamusal değerler, halkın vergileri bu tekelere peşkeş çekilecek ve hiç bir ulusal mahkeme ve hiç kimse buna itiraz edemeyecektir. TTİP özelleştirmeyi sınırsızlaştıracaktır. Eğitim, sağlık, beslenme, barınma, ısınma, ulaşım, bilgiye erişim gibi hala kısmen kamusal olan sosyal devlet hizmetleri daha fazla özelleştirilecektir. Sosyal devlet anlayışı ve sistemlerinin son kalıntıları da yok olacaktır. Avrupa Birliğinde ABD ilişkileri hakim hale gelecektir. Bu alanda da tam bir 'amerikanlaşma' olacaktır. Örneğin esasen belediyelerin ve devletlerin denetimindeki içme suları, sağlık ve eğitim gibi başlıca sektörlerde yakın gelecekte tam bir özelleştirme olacaktır.

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar'ın daha fazla yaygınlaşması üzerinden beslenme kaynaklarımız hızla bozulacak, hormonlu et ve yiyecekler piyasaları tamamen ele geçirecek, Fraking yöntemiyle çıkarılan doğalgaz ve petrol üretimi nedeniyle içme sularımız geriye dönüşümü mümkün olmayacak tarzda kirlenecek ve doğal afetler hızla çoğalacaktır. Organik üretim, doğal üretim giderek ve tamamen ortadan kalkacaktır. TTİP sayesinde özel bilgi, özel yaşam, özel sır diye bir şey kalmayacaktır. İnternet kullanıcıları permanent takip edilecek, her türlü sanal davranışları kayıt edilecek ve piyasanın bir veri tabanı olarak istemeseler dahi daha fazla kullanılacaklar. Tüketici hakları ve

üretim standartları ve işçi hakları standartlarının en geri seviyede olduğu düşünülürse ve TTİP'in esasen ABD'nin lehine düzenleneceği göz önünde bulundurulursa Avrupa emek cephesinde gidişat hiç te parlak görünmemektedir. Emegün kendini yeniden üretebilmesi en geri sınırlara çekilmeye devam edecektir. Avrupa ülkelerinde işçi sınıfı ve emekçilere onlarca yıl sus payı olarak verilen imtiyazlar artık daha fazla tarihe karışacaktır. Özellikle en emperyalist ülkelerde aristokratlaşan işçi sınıfının zincirlerinden başka 'kaybedeceği şeyler' sıraya dizilmiştir. Neo-liberalist esnek çalışma ve üretim rejimleri, aristoklaşan işçi sınıfının bu imtiyazları yanında, sınıfın birliği ve mücadelesini de

ücret almaya mahkum edileceklerdir. Kadın hakları da işçi hakları gibi minimum seviyelere çekilecektir. İşçi, emekçi, göçmen, mülteci ve yardıma muhtaç kadınların sayısı çığ gibi artmaya devam edecek ama sosyal ve siyasal haklarında ciddi bir ilerleme olmayacak, tersine gerilemeler ve daha fazla hak gasları yaşanacaktır. Kadın özel mülkiyetin, sermaye düzeninin ve erkek egemen sistemde erkeğin modern kölesi olmaya devam edecektir.

Dolayısıyla TTİP'e karşı olmak özünde emperyalizme karşı olmaktır. TTİP'i teşhir etmek sermaye egemenliğinin toplumlara getirdiği yıkımcı aşamayı görünür kılmaktır. TTİP'e karşı gelmek insanın insan tarafından sömürülmesine ve bunun son biçimine karşı gelmektir.

TTİP'e karşı mücadele etmek bütün sosyal, siyasal ve toplumsal değerlerin insan ve toplum doğasına ters olan para sermayenin ilişkilerine peşkeş çekilmesine karşı mücadeledir. TTİP'e karşı gelmek emperyalizme, her türden gericiğe ve insanın insan tarafından sömürülmesine, doğanın özünden sapıtılmış insan tarafından dengesinin bozulmasına ve tahrip edilmesine karşı gel-

doğayı koruma yasaları diye bir şey neredeyse kalmayacaktır. TTİP anlaşması imzalandığı takdirde geri dönüşü olmayan bir yola girecektir. Bu anlaşma burjuva politik arenayı temelinden sarsacak ve seçilmişlerin, atanmışların, ulusal yasaların ve mahkemelerin bu düzenleme karşısında birer kukladan başka hiç bir önemi ve etkisi kalmayacaktır. Burjuva politik arena da sermaye dizginleri tamamen eline alacak ve politikacılar-politik partiler birbirinden farksız birer kukladan ibaret olacaklardır.

Bir defa imzalandığında örneğin hiç bir Avrupa ülkesinin anlaşmadan tek başına ayrılma hakkı bulunmayacaktır. Teorik ve pratik olarak geriye dönüşü olmayan ve ulusal çıkarları transnasyonal şirketlerin çıkarlarına indirgeyen bir anlaşma olarak sosyal ve siyasal yıkımı derinleştiren yeni bir egemenlik sistemi ve politikası hakim olacaktır.

TTİP anlaşması işçi haklarını, örgütlenmelerini ve politikalarını en geri seviyelere çekecektir. Amerika Birleşik Devletlerindeki

yok etmeyi amaçlamaktadır. Esnek üretim denilen model tamı tamına uygulamaya konulacak ücretli üretim tam anlamıyla modern köleciden düşük ücretli taşeron üretime dönüşecektir. Emegün kendini yeniden üretebilmesinin minimum seviyelere çekilmesi bu sayede standardize edilecektir. Sözleşmeli nispeten yüksek ücretli işçilik tali, düşük ücretli ve hakları budanmış taşeron işçilik, kiralık işçilik, yani modern kölelik ise kafa ve kol emegini kapsayan bütün sektörel alanlarda esas olabilecektir.

Genç kuşakların eğitim hakları tamamen tekelin ve tröstlerin çıkarlarına göre rekabet içinde ayıklanma yoluyla ellerinden alınacak ve eğitim bütünlüklü olarak bir meta haline gelecektir. Eğitilmiş olsa dahi iş garantisi olmadığı için yüksek eğitimli işsizlikte bir reel standart haline gelecektir. Bu durum ve gençliğin geleceksizliğinin sistemleştirilmesi demek olacaktır.

Kadınların eşit işe eşit ücret talepleri inkar edilecek ve daha fazla üretime çekilen kadınlar daha az

mektir.

ATİK-YDG ve YENİ KADIN üyeleri ve aktivistleri olarak bu ve buna benzer anlaşmalara karşı gelmek, kendimizi ve toplumu bilinçlendirmek ve örgütlü anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-rassist mücadeleye daha fazla katmak göreviyle karşı karşıyayız. Toplumu değiştirmeye kalkışmadan önce kendimizi bilgilendirmeli ve değiştirmeliyiz. Değişimi kendimizden başlatmalıyız ki çevremizi etki altına alabilelim. Mücadele anlayışımız, biçimlerimiz ve yöntemlerimizi değişen dünya koşullarına göre yeniden tanımlayabilmeli ve değişmesi gerekenleri değiştirme cesaretini gösrerebilmeliyiz. Basma kalıp düşün, yaşam ve mücadele tarzı yerine üretken, yenilenici ve değişimci düşün, yaşam ve mücadele tarzını benimsemeliyiz. Çünkü hareket ve değişim her türden gelişimin kaçınılmaz diyalektiği ve dinamimidir. TTİP karşıtı eylem birliklerinde yer almalı, kitleleri bilinçlendirmeli ve güç birliklerini bu alanda da geliştirmeliyiz.

BİTTİ

Acı ve Umutların İç-içe Geçtiği Günler...

Filiz Demirel *

Hamburg'dan yola çıkan ve yollarda çoğalan bir delegasyonun hikayesini kendi açımdan anlatmadan önce, bizi bu delegasyon ziyaretine davet eden ATİK'e çok teşekkür etmek istiyorum. Hamburg Eyalet meclisi milletvekillerinden Ali Şimşek'in de katıldığı bu delegasyona Hamburg'dan, Duesseldorf'tan, Avusturya'dan ve İstanbul'dan ve hatta daha sonra Dersim'den eşlik edenler de oldu. Deriş Sendika başkanının da katıldığı bu ziyaret benim için çok anlamlıydı. Diyarbakır ve Suruç'a ilk defa gitmenin heyecanı, Kobane'deki IŞİD katliamından kaçan mültecilerin dramı, yani bu güne kadar sadece basından takip ettiğimiz olayları bizzat yerinde incelemek hepimiz için çok önemliydi.

Bu nedenle olayları yerinde gözlemlemek, bilgi edinmek ve IŞİD katliamından kaçan mültecilere destek olabilmek için delegasyon olarak 6 ve 9 Kasım tarihleri arasında yollara düştük. ATİK'in oluşturduğu **yardım kampanyasına Hamburglu işverenlerden** de ilgi büyüktü. Bir çok insan yardımlarını bu organizasyon aracılığıyla mültecilere ulaştırdı. Yerinde inceleyerek halkın ihtiyaçlarını bizzat yerinde karşılamak, bence de en doğru yol ve bu yardımı gelecekte de aynı şekilde sürdürmek gerekiyor.

Bize her yerde eşlik eden ve hiç yalnız bırakmayan Karakoçan Belediye başkanına da çok büyük bir teşekkür borcumuz var.

İlk durağımız olan Diyarbakır'da bizi belediye başkanı Gülten Kışanak çok sıcak karşıladı. Son gelişmeler, mültecilerin durumları ve ihtiyaçları konusunda görüş alışverişinde bulunduk. Diyarbakır belediyesi binlerce mülteciyi kendi imkânlarıyla barındırıyor. Diyarbakır, Suruç ve sınır köylerinde karşılaştığımız tablo bizi çıplak gerçeklerle karşı karşıya getirdi. IŞİD teröründen kaçan,

yerini yurdunu terk etmek zorunda kalan mültecilerin yaşam koşulları içler acısı. Uluslararası yardımın ulaştığı bir kamp görmediğimiz gibi, federal hükümetin de sadece belli kesim mültecilere yardım eli uzattığını öğrendik. Yani „benim safımda olmayan beni ilgilendirmez“ mantığını orada da işletiyor bu gerici zihniyet. Mülteciler daha çok yerel belediyelerin, esnafın ve sivil halkın yardımlarıyla ayakta duruyor. Bunu bana Almanya'da anlatsalardı, abartıyorsunuz derdim. Ama biz bu gerçeği orada kendi gözlemlerimizle tespit et-

tik.

Suruç'a geçtiğimizde, orada oluşturulan kriz masaları ve Suruç belediye başkanı ile görüştük. Uluslararası heyetlerin bu bölgeye ilgisinin çok yüksek olduğunu Suruç'a gittiğimizde daha iyi gördük. Yerli yabancı heyetler gelip inceliyor ve mültecileri ziyaret ediyorlar. Ve hatta BDP binasının önünde Hamburg'dan gelen ve yardım getiren bir grup Alman gençle karşılaştık.

Suruç'ta binlerce mülteci var. Çadır kentlerin sorunları büyük. Barınma, ısınma ve sağlık sorunları çözüm bekliyor. Kadınlar çamaşır yıkamak için çadırın önünde ateş yakıp su ısıtmak, veya bebekleri için süt hazırlamak zorunda kalıyorlar. Yemek belediye tarafından dağıtılıyor. Şu an gündüzleri hava sıcak, ama akşam çöktüğünde ortalık buz kesiyor. Çadırların ısınma sistemi yok. Soba tehlikeli görüldüğünden izin verilmemiş, sanırım ama elektrik olmadığından, insanlar geceleri sadece yorganlarına sarılıp ısınmak zorundalar. Bu sebepten de kaynaklı olarak çocukların çok çabuk hastalandıkları belirtildi. Kadınlar gece bebek mamalarını ısıtmamaktan şikâyetçi. Anlayacağımız bu kamplarda en doğal ihtiyaçlar bile lüks olmuş...

Çocuklar, güneş yüzü çocuklar gördük.. Hepsi birbirinden umutlu... Ama bazen o bakışların çok derinlerinde, çok erken büyümenin verdiği hüznü keşfediyor insan. Bize öyle sıcak sarıldılar ki... Ve sarılıp bırakmadılar... Her çadırda 5-6 çocuk var. Ne acı bir gerçek ki, o çocukların geleceği yok! Mültecilerin şartları değişmediği sürece, Kobane'ye, Şengal'e barış gelmediği sürece, ne o güneş yüzü çocukların ne de anne babaların bir geleceği olamayacak maalesef.

Orada insanlarla birlikte olmak, onların acılarını paylaşmak, yaralarını bir nebze sarabilmek için Kürt, Ezidi, Alevi veya Türk olmak gerekmiyor. Sadece İNSAN olmak gerekiyor!

Ortaçağı aratmayan bu zulümler ve katliamlara karşı çıkmak, ezilenin ve mazlumun

yanında olmak herkesin boynunun borcudur, diye düşünüyorum.

Suruç'tan ayrılıp sınırdaki köylere giderken, yolda Kobane'de atılan bir bombanın göğe yükselen dumanıyla kendimizi bir anda Kobane gerçeğinin içinde bulduk. Suruç'un adını bir türlü girtlaktan, Kürt lehçesiyle söyleyemediğim Measer köyüne vardığımızda hava kararıştı. Köy meydanında ateş yakan insanlar, köy halkı bizi karşıladı. Her gün bir çok ziyaretçinin gelip, mültecilere ve sınır ötesinde IŞİD'e karşı direnen insanlara manevi de olsa destek verdiğini kendimiz de gördük.

Sınır köylerinde mülteciler için çok az çadırlar kurulmuş. Her hane kendi sayısının iki üç katı mülteciyi evlerinde barındırıp; yemeğini, lokmasını paylaşıyor. En basit şartlarda yaşayan bu insanların gösterdiği insanlık dersi bizi utandırdı... Köylerde yaşayan mültecilerin moralleri daha yüksek... Aslında çatışmanın içindeler denebilecek yakınlıkta olsalar da... Zira atılan havan topları, silah sesleri bulunduğumuz köyden duyuluyor ve yükselen dumanlar görülüyordu. Zaten sınıra 2-3 km bir uzaklıktaydık. Orada kaldığımız gece

çok yoğun çatışmalar oldu. Kaldığımız köy çok düz bir arazide olduğu için, Kobane'yi görebiliyorduk.

Sabaha karşı Dersim'den gelen bir grup genç insanın ateşi yükselterek, etrafında halay çekip söyledikleri türkülerle uyandırdım. Zaten o ortamda insanın gözünü uyku tutmuyor.. Ertesi sabah iki ölü ve dokuz yaralının getirildiğini öğrendik maalesef. Köylüler bu olayları neredeyse her gün yaşıyorlar.

Yakılan ateşlerin etrafında her gece toplanan, nöbet tutan insanlar ve onların öyküleri, umutları ve acıları hala taptaze... Özellikle kadınlar. Onlar dimdik duruyorlar, yüzlerinde umutsuzluk yok, içleri kanasa da, onlar biliyorlar ki, **bir gün barış gelecek Kobane'ye...**

Sonuç olarak üzerinde durulması gereken konu; bizlerin Avrupa'dan neler yapabileceğimiz ve bu süreçte insanlara nasıl yardım edebileceğimizdir.

Ben özellikle yardım konusunda milletvekilleri olarak federal parlamento aracılığı ile de yapılan uluslararası yardımların o bölgelere ve mültecilere ulaştırılması konusunda daha hassas davranılması ve yerinde kontrol edilmesi gerektiğine inanıyorum. Çünkü bizim gittiğimiz yerlerde bu yardımlardan eser yoktu. İnsani yardım konusunda alman federal hükümetinin yapabileceği çok daha fazla şeyler var. Suriye sınırlarında yaşayan mültecilerin sayılarına baktığımızda görüyoruz ki, Almanya ve Avrupa kapasitelerinin çok altında bir dayanışma göstermektedir. Bu yönde federal parlamentodaki büyük koalisyon yeterince hassaslık göstermiyor.

Özellikle Hamburg veya Almanya Kızılhaç örgütü veya THW aracılığı ile orada altyapı ve teknik alanda yeni kurulacak çadır kentler kapsamında da birlikte çalışma olanaklarının aranması

ve gelen yardımların koordine ve organize olabilmesi açısından teknik yardım sunulması çok önemli.

Küçük yerel belediyeler kendi olanakları, esnaf ve yerli halkın yardımı ile binlerce mültecinin en cüzi ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyorlar. Türkiye devletinin bu bölgeye hiç bir ayırım yapmaksızın, tüm mültecilere ve yerel belediyelere eşit davranarak, daha fazla finansal yardım sunması gerekiyor.

Kobaneli ve Şengalli mültecilerin politik çözüm ve barış sürecinde yalnız

bırakılmaması gerekir. Çünkü bu bölgelere barışın gelebilmesi kısa vadeli bir olay gibi görünmüyor. Bu bağlamda değinmek istediğim bir nokta da, IŞİD'in yardım kaynaklarının kesilmesi, bölgede barışın tekrar sağlanması açısından büyük önem taşıyor. Burada uluslararası politikaya çok büyük görev düşüyor. Halklar üzerinde oynanan politikalara son verilmelidir.

İnsan olmanın verdiği görevden yola çıkarak, dilini anlamak, aynı dinden olmak veya aynı kültürü paylaşmak gerekmiyor. Su an tüm Dünya Kobane ile dayanışma içinde ve bu dayanışma ateşi sönmemelidir, aksine yükseltilmelidir.. IŞİD'e karşı direnmek hepimizin görevidir diye düşünüyorum. Biz Hamburg'da yaşasak ta, Kobane'nin ve Şengal'in aslında ne kadar yakın olduğunu bizzat burada da hissediyor ve görüyoruz. Gençlerimizin IŞİD'in tuzağına düşerek bu katliamlara katılması, demokrasi ve insanlıktan uzaklaştırılmasına göz yumamayız.

Ben bu delegasyon ziyaretinden çok etkilendim... Çok kısa bir sürede çok yoğun bir kaç gün geçirdik. Döndükten sonra bu yaşadıklarımı içimde yoğurmam gerekti. Kendi adıma söyleyebileceğim şey; insanım diyen herkesin Kobane'ye, Şengal'e ve mültecilerin yaşadıklarına kayıtsız kalmayıp, işin bir ucundan tutması gerektiğidir. Gün birlik günüdür! Halkların kardeşliği ve BARIŞ için hepimizin el ele vermesi gerekiyor.

Unutmayalım ki, mesafe olarak çok uzakta da olsa, içimizde, yüreğimizin ta derinlerine işleyen o güneş yüzü çocukların hüznü ama bir o kadar da umutlu bakışları bizi bekliyor...

*Hamburg Eyalet Parlamentosu
Yeşiller Partisi Milletvekili

NEOLİBERALİZMİN ALTERNATİF GÜCÜ

Murat Çakır

O yıllardan beri Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde dikkat çeke bir fenomen beklenildiği gibi Almanya'da da boy gösteriyor artık: Alternative für Deutschland - AfD (Almanya için alternatif). Sağ popülizm nihâyet Almanya'da da AfD ile resmi olarak kendine ait siyasi formasyonuna kavuşmuş oldu. 14 Nisan 2013'de kurulan ve 2013 Eylül'ünde yapılan Federal Parlamento seçimlerinde yüzde 5 barajının altında kalan (yüzde 4,9 ile), ardından 2014 Avrupa Parlamentosu seçimlerinde yüzde 7,1 ve üç Eyalet Parlamentosu seçimlerinde ortalama yüzde 10 oy alarak, meclislere giren AfD'nin Almanya siyasetindeki etkisi ne olacak?

Alman muhafazakarları yıllarca »CDU/CSU« partilerinin sağında başka bir partiye »yer bırakmayacaklarını« açıklıyor ve öncelikle aşırı sağ/ırkçı partilerin Federal Parlamento'da yer almalarını engelleyen bir pozisyonda duruyorlardı. Ancak bu pozisyon, Hristiyan Demokratların siyasetlerini milliyetçi ve sağ popülist söylemlerle yönlendirmelerini de gerektiriyordu. 2014'de kadar bu politikanın başarılı olduğu söylenebilir.

Diğer yandan Almanya'nın AB bütünleşme politikalarından en fazla faydalanan ülke olması, süregiden iktisadî ve malî krizlerin »kazanani« hâline gelmesi ve dünyanın en zengin ihracat ülkelerinden birisi olma konumunu koruyabilmesi nedeniyle, Avrupa'nın diğer ülkelerinde başarı kazanan ve genellikle AB karşıtı programla büyük oy potansiyeline kavuşan sağ popülistlerin Almanya'da aynı başarıyı gösterebilmeleri beklenmiyordu. Ortaya çıkan ve Almanya'nın »demokratik konsensüsü« çerçevesinde Nazilerle ortaklıktan kaçınmak zorunda kalan sayısız parti deneyimi bu nedenle marjinal kalmıştı.

Geleneksel burjuva partilerinden ayrılan ve çoğunlukla yerel ya da eyalet düzeyinde örgütlenen kimi sağ popülist hareket, yerel ve eyalet düzeyinde parlamenter engelleri aşabilse de, Federal Parlamento için geçerli olan yüzde 5 barajını aşamamıştı. Buna rağmen araştırma kurumları, Alman halkı arasında yaygın olan yabancı düşmanı, ırkçı ve refah şovenisti yaklaşımlar nedeniyle, yüzde 20 - 25 arasında bir sağ popülist potansiyelin olduğunu tespit etmişti. Özellikle Avro Bölgesi'ndeki kriz, burjuva basınında »Almanya iflas eden ülkeleri finanse etmek zorunda« propagandası, orta katmanlardaki korkunun derinleşmesine neden oldu.

Alman sermayesi, hem bu korkulara reaksiyon göstermek, hem de çalışan sınıflar arasında var olan parçalanmışlığı sürdürebilir tutabilmek amacıyla, bilhassa sendika üyelerinin belirgin kesimlerini oluşturan çekirdek kadrolara toplu

iş sözleşmelerinde çeşitli tavizler verdi. Örneğin metal iş kolunda 2013 toplu iş sözleşmelerinde bir kaç saatlik toplantı sonrasında yüzde 4,3 düzeyinde ücret artışı kabul edildi. Daha önceleri yüzde 2 gibi cüzi artışlar için dahi haftalarca müzakereleri dayatan, hatta sendikaların uyarı grevlerine gitmelerinden dahi çekinmeyen metal sanayicilerinin bu kadar kısa zamanda böylesi bir artışı kabul etmeleri, hatta otomotiv tekel-

fah şovenizminin teşvik edilmesi taktığının 2000li yıllarda yeterince etkisinin kalmayacağı görüldü. Sol Parti, sendikalara ve toplumsal hareketlere yakınlığı ile muhalefet dinamikleri üzerinde daha etkin olmaya başlamıştı.

Hristiyan Demokratların »sosyaldemokratlaşması«, SPD ve Yeşillerin »sosyal konuları« yeniden parti retorikine alması, krizlerden ve neoliberal dönüşümden etkile-

lerinin çekirdek kadrolarına »çok kâr yaptık« gerekçesiyle kendiliğinden 6 ila 8 bin Avroluk »prim« vermeleri, sol sendikacılar arasında »sus payı« olarak değerlendirilmişti.

Gerçekten de çalışan sınıfların sendikal örgütlülüğünün hayli yüksek olduğu Almanya'da 1990lı yıllardan sonra hızlanan neoliberal dönüşüm ve bu çerçevede Alman sosyal devleti anlayışının ciddi erozyona uğratılması, geniş kitleler arasında siyasete duyulan güvenin azalmasına ve toplumsal hareketlenmelere neden olmuştu. 2003'de sosyaldemokrat-yeşiller hükümetinin uyguladığı sosyal kırım politikaları ise, Almanya'da hiç beklenmeyen bir dinamîge: Almanya çapında örgütlü bir sol/sosyalist partinin ortaya çıkıp, parlamenter başarı göstermesine neden olmuştu. Bu gelişme, artık iktisadî ve sosyal politikalarında aralarında sadece nüans farkı olan, tekipleşmiş geleneksel partilerin »alternatifinin« gerçeği olabileceğini göstermişti.

Böylesi bir alternatifin ortaya çıkması, peş peşe yapılan seçimlerde Federal Parlamento'ya girmesi, bir tarafta geleneksel partilerin yeniden »sosyal söyleme« sarılmalarına ve ihracat şampiyonu Alman sermayesinin elde ettiği kârlardan »kıvrıntı« sayılacak paylar vermeye yanaşmasına neden oldu. Bilhassa 1990lı yıllarda göçmenlere yönelik »günah keçisi« politikasıyla re-

nen, korku toplumunun çekirdeğini oluşturan refah şovenisti kimi orta katman mensubunun yeni arayışlara girmesine neden oldu. Nitekim aralarında Alman Sanayiciler Birliği eski başkanı Hans Olaf Henkel ile onlarca üniversite profesörünün olduğu bir ekip, AB ve Avro karşıtlığı ile eski D-Mark özlemini sağ popülist söylemlerle birleştirerek yeni bir formasyonla ortaya çıktılar. İşte AfD böylesi bir siyasî formasyondur.

Parti programında Neofaşist hareketle arasına kalın bir çizgi koyan, ancak pratikte üyeleri arasında çok sayıda yabancı düşmanı ve ırkçı unsurların bulunduğu AfD, temel talep olarak Almanya'nın Euro Birliği'nden çıkmasını, D-Mark'a yeniden dönülmesini, Almanya iç pazarının AB ülkelerine karşı da koruma altın alınmasını ve neoliberal iktisat tedbirlerinin daha sert uygulamaya sokulmasını savunuyor. Partinin kısa süre içerisinde on bini aşkın üyeye kavuşmuş olması, Avrupa Parlamentosu'na 7 milletvekili gönderebilecek derecede oy alabilmesi, dahası Brandenburg'da yüzde 12,2, Saksonya'da yüzde 9,7 ve en son Thüringen'de yüzde 10,6 oy alarak, eyalet meclislerinde temsil edilmesi, AfD'nin kimilerince iddia edildiği gibi geçici bir fenomen olmadığını kanıtlamaktadır.

Neoliberalizmin alternatif gücü olarak AfD'nin temel amacı, Alman

toplumunda yaygın bir biçimde yerleşik olan refah şovenisti, ırkçı ve yabancı düşmanı yaklaşımları parlamentolarda da temsil edilebilen bir siyasi güce kanalize ederek, muhafazakâr ve burjuva liberali partilerin gündelik siyasi, söylemlerini ve programatik hedeflerini etkilemek, sağdan oluşturulan baskı ile, zaten aynı koalisyon çatısı altında toplanmış olan CDU/CSU, FDP, SPD ve Yeşiller'i neoliberal dönüşümleri hızlandıran adımlar atmaya zorlamaktır. CDU/CSU ve FDP içerisindeki sağ kanatların, hatta SPD'nin kimi sağ sosyaldemokrat milletvekillerinin AfD'nin söylemini kendi retoriklerine katmaları ve »AfD'yi artık partner olarak görmek gerekiyor« açıklamalarını yapmaları, AfD misyonunun önemli bir bölümünün başarılı olduğunu göstermektedir.

Alman burjuvazisi, her zamanyerdeki güç olarak kullandığı Neofaşist ve aşırı sağcı formasyonların toplumsal karşılığının yeterli olmadığını, bunlara karşı sendikal ve demokratik hareketlerce geniş direnç gösterildiğinin çok iyi farkında. Bu nedenle enstrüman olarak kullanılacak ve ılımlı sağ söylemlerle egemen politika üzerinde baskı oluşturup, refah şovenizmini sermaye lehine olan siyasi adımların atılmasını sağlayacak bir güce ihtiyacı vardı. AfD bugün böylesi bir güç olabileceğini göstermiş durumdadır.

Kısacası, neoliberalizmin egemenlik aracı olan sağ popülizm, başarılı olduğu Fransa, Hollanda, Belçika veya Doğu Avrupa ülkelerinde nasıl sermaye yanlısı ve milliyetçi politikaların kökleşerek, neoliberal dönüşümü ve emperyalist politikaların dayanağı olan militaristleşmeyi desteklediyse, Almanya'da da aynı sonuçları elde edebilmek için siyaset sahnesine sürülmüş durumdadır. Sağ popülizmin asıl hedefi ise, emek, sosyal adalet, barış ve demokratikleşme yanlısı güçlerdir. Parti programı bunu ilân etmekte, egemen siyaseti bu yönde baskı altına almaktadır. Asıl mesele, dünyanın en imtiyazlı coğrafyalarından birisinde yaşayan emek ve demokrasi güçlerinin bu meydan okumaya nasıl yanıt vereceklerinde yatmaktadır. Maalesef bugüne kadar Almanya solunun bu meydan okumaya verdiği yanıt, ne yeterli olabilmekte, ne de çalışan sınıfların lehine olan bir siyaset değişikliğine yol açabilecek bir siyaseti geliştirebilmektedir. Almanya solu sahiden emekten yana bir politika izleseydi, AfD gibi partilerin değil güçlenmesi, ortaya çıkmaları bile zor olurdu. AfD'nin ortaya çıkışının gösterdiği bir başka gerçek de, Almanya'da toplumsal ve siyasi solun basiretsiz kalışıdır.

ATİF, Münih'de Mahkeme Önünde Miting Düzenledi!

4 Kasım günü ATİF tarafından Münih'de NSU üyelerinin yargılandığı eyalet mahkemesi önünde ırkçı faşist yer altı örgütlenmesi NSU tarafından katledilen göçmenleri anma protestosu ve aynı zamanda Nazileri ve onlarla iş birliği içerisinde olan Alman devletini protesto etme mitingi düzenlendi.

4 Kasım 2014 günü NSU örgütünün su yüzüne çıkışının 3. Yıl dönümüydü. Aradan 3 yıl geçmesine rağmen ve duruşmaların hemen hemen her gün sürmesine rağmen, Alman devleti hala olaya açıklık getirememiştir. NSU'nun gelişmesinde Alman devletinin ve Alman gizli istihbaratının büyük bir payı vardır. Fakat bu kirli iş birliğinin ortaya çıkmaması için devlet elinden geleni yapmaktadır. Alman devletinin ve medyasının bu katliamlarda parmağı olmasaydı, ne bu örgüt bu kadar gelişebilirdi, nede katliamlar bu kadar basit yapılırdı.

Yıllardır katliama uğrayan göçmenler ve onların aileleri suçlu duruma düşürülmeye çalışıldı. Öldürülen göçmenlerin kendilerinin veya ailelerinin; ya mafya ile ilişkileri olduğu, yada alacak verecek meseleleri olduğu neticesinde başkaları tarafından cinayete uğradıkları öne sürülmeye çalışıldı. NSU örgütüne götüren bir çok ip ucuna rağmen, devlet ve onun kurumları bu örgütün peşine düşmek yerine, olayları göçmenlerin kendisine yüklemeye çalıştı. NSU çetesi, Almanya'da 2. Emperyalist paylaşım savaşından sonra, Alman ırkçı fikirlerini ilk defa

tekrar silahlı eyleme dönüştüren örgüt olmuştur. Artık ırkçılığı sadece "sözde değil, onu bombalı eyleme, yabancıları katletme biçimine dönüştürmemiz gerekiyor, diğer Naziler asıl gerekeni yapmıyorlar" diye kendisini ifade etmiştir bu örgüt. Bu çete, diğer Nazilerde örnek ve onların gözdesi olmaya başlamıştı.

Devlet bu tehlikeyi görmesine rağmen, hiç bir zaman bu çeteyi su yüzüne çıkarma ve onları ve onlar ile iş birliği yapanları cezalandırma girişiminde bulunmadı. Devlet bunu yaptığı zaman, kendisini de teşhir etme korkusunu yaşıyor. Alman devletinin hala iş birliği içerisinde olduğu, olayların hala ortaya çıkamamasından belli. Olay sadece kendini bilmez 5 ırkçı meselesi değil, olay devlet destekli kurumsal bir ırkçılık ve bunların bir çok faşist örgütlenmeler tarafından desteklenmesi olayıdır. Alman devletinin kendi iş birliğinin ortaya çıkmaması için gösterdiği çaba ve olayı bir türlü aydınlatamaması, enternasyonal kamuoyunda büyük bir güvencesizlik yarattı.

Bizler ATİF olarak kurumsal ırkçılığa son diyerek, bu olayın derhal aydınlatılması isteğiyle bu davanın peşini bırakmamakta ısrarlıyız. Başka göçmen kurumlarda bu olayları takip edip protesto sürecinde aktif rol oynamalıdır. Göçmenlere yapılan bu saldırıları, göçmen örgütleri olarak büyük bir duyarlılıkla karşılamamız gerektiği kanaatindeyiz. Bunun altını kalın bir çizgiyle çiziyoruz.

Protesto, mahkemenin aynı sabah Zschäpenin hasta olduğu gerekçesiyle bir gün sonraya ertelenmesine rağmen yapıldı. Protestoya Duisburg, Köln, Darmstadt, Mannheim, Stuttgart, Augsburg ve

um Befreiung ist international" sloganları haykırıldı.

Bir sonraki eylemin 2015 ocak ayında yapılması düşünülüyor. Bu eyleme diğer göçmen ve Alman sol

Nürnberg'den yaklaşık 35 ATİF taraftarı katıldı. İş günü olduğu halde iyi bir katılım sağlandı. Başka kurumlara eylem çağrıları yapılmasına rağmen hiç bir diğer kurumun katılmaması üzücüydü. Protesto esnasında ATİF'in çıkarmış olduğu Almanca bildiriler okundu, yoldan gecen insanlara bildiriler dağıtılıp onlarla konuya ilişkin tartışıldı, röportaj yapıldı ve sık sık güçlü bir şekilde "Hoch die internationale Solidarität, Schulter an Schulter gegen Faschismus, Hinter dem Faschismus steht das Kapital der Kampf

örgütlenmelerini ve özellikle Münih alanındaki kurumları katmak için daha çok çalışılacak. Ayrıca ölenlerin aileleri ile ilişkiye geçip onların da bu eyleme katabilmek önümüzdeki en önemli hedef. Önümüzdeki diğer protesto mitinginden bir kaç gün önce ise, Münih şehir merkezinde, insanları mahkeme önündeki protestoya mobilize etme amaçlı bir bilgilendirme masası kurulması düşünülüyor. Bütün bunları başarmak için, küçük küçük komiteler oluşturuldu ve büyük bir ısrarla ATİF bu süreci sürdürecektir.

ATİK Kobane İle Dayanışma Kampanyasında Topladığı Yardımları Bölgeye Ulaştırdı

Avrupa'nın bir çok ülkesinde örgütlü bulunan Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK), IŞİD çetelerinin Şengal'de Ezidi halkına saldırması ve bunun sonucunda binlerce Ezidi'nin katledilmesi ve onbinlercesinin ise yerinden yurdundan olup mülteci konumuna düşmesiyle birlikte başlattığı yardım kampanyasını daha önce bölgeye ulaştırmıştı.

14 Ekim'de Hamburg ATİF Derneğinde bir basın toplantısı düzenleyen heyet, bölgedeki izlenimleri ve kampanya sonuçları hakkında bilgi verdi. Toplantı bölgede ziyaretler esnasında yapılan çekimlerden oluşan kısa bir video gösterimiyle başladı. Toplantıya ATİK temsilcisi, Yeşiller Hamburg milletvekili Filiz Demirel ve daha önce bölgeye birçok ziyaret gerçekleştiren Sol Parti Hamburg Milletvekili Cansu Özdemir katıldı.

Bölgedeki izlenimleri ve yaptıkları görüşmeler hakkında bilgi veren ATİK temsilcisi, Amed Belediyesi Eş Başkanı Gülten Kışınak'ta dahil olmak üzere

bir çok görüşme yaptıklarını, mültecilerin kaldıkları çadır kentleri ziyaret ettiklerini belirtti. Suruç'ta sınırın sıfır noktasındaki nöbet çadırlarına da ziyarette bulunan heyetin bir gece de bu çadırlarda kalarak nöbet eylemine katıldıklarını belirten ATİK Temsilcisi, bu görüşmeler ve izlenimler sonucunda mültecilerin çok zor şartlarda yaşadıklarını, çok çeşitli acil ihtiyaçlarının olduğunu ve bu nedenle her türlü dayanışmaya ihtiyaç olduğunu belirttikten sonra, bölgeye yönelik dayanışma kampanyalarının devam edeceğini sözlerine ekledi.

Yeşiller Milletvekili Filiz Demirel ise, bölgeye ilk kez gittiğini ve bu ziyaret sonucu gördüklerinden çok etkilendiğini belirtirken, ATİK'e de heyette kendisine yer verdiği için teşekkür etti. Özellikle kadınlarla daha fazla sohbet etme olanağı bulunduğunu ve mülteci kadınların ve çocukların yaşadıkları zorlukları yakından gözlemlediğini söyleyen Demirel, bundan sonra Eyalet meclisinde bölge için elinden

geleni yapmak için çaba harcayacağını belirtti.

Son sözü alan, Sol Parti Milletvekili Cansu Özdemir ise daha çok Kobane'deki durum ve yaşanan direniş, bununla birlikte de daha çok ne tür eşyalara ihtiyaç duyulduğunu üzerine bilgi verdi. Yardımların daha çok nakit para olarak yapılmasının çok daha kullanışlı olacağını, böylece bölgede oluşturulan kriz masalarının ihtiyacı

sahiplerine bu paralarla ihtiyaçları daha hızlı, sağlıklı ve ucuz olarak alınıp ulaştırılabileceğini belirtti. Her yardımın önemli ve değerli olduğunu belirten Özdemir, daha çok bu tür kampanyalar düzenleyen kurumların esas alınması, bunlar üzerinden yardımların ulaştırılmaya çalışılması daha koordineli çalışma açısından sağlıklı olacağını da altını çizdi.